

115

329

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne:
podpis:

MVCRP00WK944

V Praze dne 13. července 2015
Č.j.: MV - 69550- 4/VS - 2015

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 429 r

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán dle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podali manželé , nar. Hanyči - Ukrajina a , roz. L nar. } Kalyny - Ukrajina i za nezletilé děti nar. raha - Česká republika a j, nar. raha - Česká republika, všichni státní občané Ukrajiny, bytem (dále jen „žadatelé“), zastoupeni na základě plné moci ze dne 13. 2. 2015 zmocněnkyní Mg nar. bytem 14..... proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 4. 2015, č.j.: VS-3670/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatelé požádali dne 23. 12. 2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 14 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel se na území České republiky zdržuje od roku 1995, žadatelka od roku 1996 spolu s dcerou nar. na Ukrajině, nyní vysokoškolskou studentkou v Praze, která nabyla státní občanství České republiky v roce 2014. Sňatek uzavřeli žadatelé na Ukrajině v roce 2006 a z manželství se již v České republice narodily nezletilé děti a , které žadatelé zahrnuli do žádosti. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 29. 5. 2006, žadatelka od 21. 7. 2000, nezletilý syn od 12. 6. 2006 a nezletilá dcera od 18. 12. 2009.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne ze dne 14. 1. 2015 řízení o žádosti přerušilo a současně vyzvalo žadatele ve stanovené lhůtě k předložení v usnesení specifikovaných dokladů. Žadatelé byli rovněž informováni podle ustanovení § 47

Vypraveno dne:

20-07-2015

1

správního řádu o zahájení správního řízení o jejich žádosti, do které zahrnuli obě nezletilé děti, a o svém právu podle ustanovení § 36 a § 38 nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Požadované doklady předložili žadatelé Ministerstvu vnitřně dne 16. 2. 2015. S podklady před vydáním rozhodnutí se dne 2. 3. 2015 seznámila zmocněnkyně žadatelů.

II.

Po komplexním zvážení všech podkladů pro vydání rozhodnutí Ministerstvo konstatovalo následující:

Žadatelé a nezletilý syn splňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., tj. podmínku povoleného pětiletého trvalého pobytu ke dni podání žádosti s tím, že se po tuto dobu zde převážně zdržují. Nezletilá dcera žadatelů, nar. 18. 12. 2009 v Praze, uvedenou podmínku nespĺňuje. Ministerstvo vnitřně by jí mohlo uvedenou podmínku prominout podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., protože se narodila na území České republiky a ode dne narození má zde povolen trvalý pobyt.

Podmínka pozbytí dosavadního státního občanství Ukrajiny podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb. se na základě přechodného ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), neprokazuje.

Zletilí žadatelé splňují i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/1993 Sb., vyžadující jejich beztrestnost. Na obě nezletilé děti se tato podmínka, s ohledem na jejich věk, nevztahuje.

Pohovorem před Úřadem městské části Praha 14 prokázali zletilí žadatelé požadovanou znalost českého jazyka. Nezletilé děti, zahrnuté do žádosti, znalost českého jazyka nedokazují.

U nezletilých dětí se považuje podmínka stanovená v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. za splněnou, ale dospělí žadatelé tuto podmínku nespĺňují. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že oba žadatelé neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, neboť jako samoplátcí pojistného nehradili řádně a včas platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění ve stanovené výši. Oba zletilí žadatelé měli na účtu u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky dlouhodobé nedoplatky pojistného, které se opakovaly. U žadatelky se jednalo o zvlášť závažné porušení povinností v této oblasti, neboť po několik měsíců v roce pojistné neplatila vůbec. Žadatelka nespĺňuje uvedenou podmínku také nedodržením zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále

jen „zákon č. 326/1999 Sb.“), pozdním nahlášením změny rodinného stavu, kdy přestupek byl v roce 2006 řešen blokovou pokutou 500 Kč.

Důvod pro neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. nezletilé dceři shledalo Ministerstvo vnitra ve skutečnosti, že zletilým žadatelům nebylo prominuto splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. z důvodu hodných zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. Jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí Ministerstva vnitra, žadatelka porušila předpisy na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky a oba žadatelé porušovali zvláštní předpisy upravující veřejné zdravotní pojištění dlouhodobě a opakovaně; tyto předpisy porušovala žadatelka i v průběhu projednávání žádosti, když nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění činil ke dni 8. 1. 2015 částku 14 788 Kč; u žadatele došlo k porušení povinnosti naposledy ke dni 8. 4. 2013, kdy dlužil na pojistném částku 3 557 Kč, kterou uhradil v roce podání žádosti.

V uvedeném kontextu Ministerstvo vnitra žádost zamítlo. U nezletilých dětí byla dodržena zásada jednotného státního občanství rodičů a jejich nezletilých dětí.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 4. 2015, č.j.: VS-3670/835.3/2-2014, doručenému téhož dne do datové schránky zmocněnkyni, podali žadatelé jejím prostřednictvím včasný rozklad.

V rámci odůvodnění rozkladu je poukazováno na skutečnost, že žadatel se do České republiky přistěhoval v roce 1995, od počátku svého pobytu podniká jako osoba samostatně výdělečně činná, (dále „OSVČ“). Žadatelka žije v České republice od roku 1996, v průběhu svého pobytu byla zaměstnána nebo podnikala jako OSVČ. Argumentováno je dále tím, že dle předložených dokladů nemají žadatelé žádné nesplacené pohledávky vůči finančnímu úřadu, správě sociálního zabezpečení ani zdravotní pojišťovně, a včas si plní své daňové povinnosti, že obě nezletilé děti se v České republice narodily, přičemž dcera je vážně nemocná, trpí vrozeným onemocněním ledvin a je pacientkou dětské lékařské kliniky v Praze Motole, a zletilá dcera nar je státní občankou České republiky.

V rozkladu žadatelé dále žádají, aby přehodnocením zamítavého stanoviska ohledně neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. byla odstraněna tvrdost zákona. Uvádějí, že z jejich strany se nejednalo o účelové chování způsobené nemožností hradit zálohy pojistného z důvodu insolventnosti, nebo nechutí tyto zálohy platit, ale tato situace nastala z důvodu velké pracovní vyčízenosti obou žadatelů a také z důvodu neodesílání těchto plateb trvalým příkazem. Žadatelka již zadala trvalý příkaz na tyto platby a žadatel je nyní v zaměstnaneckém poměru a podniká jako OSVČ na vedlejší

činnost. Udělení státního občanství by bylo pro žadatele definitivní asimilací do české společnosti. Žadatelé uvádějí, že nebyli přítěží sociálního systému ani neporušovali platné zákony, považují Českou republiku za demokratický stát, kde jsou dodržována základní lidská práva a svobody. V závěru rozkladu opakovaně žádají ministra vnitra o odstranění tvrdosti zákona a o prominutí špatné platební morálky žadatelů v oblasti veřejného zdravotního pojištění.

Podaný rozklad doplnili žadatelé svým dalším vyjádřením ze dne 22. 6. 2015, k němuž přiložili příjmovou pokladní stvrzenku VZP ze dne 19. 6. 2015 o úhradě pojistného a penále, a dále opětovně poukázali na nepříznivý zdravotní stav nezletilé dcery zahrnuté do žádosti, přičemž připojili též aktuální lékařskou zprávu.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra. Na základě jejího návrhu ministr vnitra konstatuje následující:

Napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou proporcionality. Ministr vnitra připomíná, že porušování povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění nebylo jednorázovým pochybením, ale dlouhodobým a opakovaným neplněním zákonem uložených povinností v této oblasti. Výčet veškerých nedoplatků na zálohách na veřejné zdravotní pojištění obsahuje zevrubné odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žadatelé požádali o prominutí splnění této podmínky, a jako důvod uvedli své velké pracovní vytížení a skutečnost, že tyto platby nebyly odesílány trvalým příkazem. Tyto důvody však nelze akceptovat, neboť ministru vnitra je z jeho úřední činnosti známo, že řada OSVČ hradí příslušné zdravotní pojišťovně pojistné řádně a včas, a pokud se jedná o žadatelku, ta své povinnosti neplnila ani v době, kdy byla vedena v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (konkrétně v období od 21. 7. 2000 do 31. 12. 2004). Navíc žadatelům nic nebránilo v tom, aby u svých peněžních ústavů zajistili již dříve odesílání plateb pojistného trvalým příkazem k úhradě, neboť právě trvalý příkaz k úhradě slouží k nastavení pravidelných automaticky prováděných plateb o stejné částce.

Oba žadatelé se na území České republiky zdržují dlouhodobě, žadatel od roku 1995, žadatelka od roku 1996. Tato dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně obě žadatelům víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti vůči České republice také bezezbytku naplňovat. Žadatelé byli také velmi dobře obeznámeni se svou zákonnou povinností platit řádně a včas veřejné zdravotní pojištění, a to minimálně u žadatele ode dne 11. 12. 2009, kdy uhradil se zpožděním pojistné za období listopad roku 2009, a u žadatelky minimálně

ode dne 3. 8. 2001, kdy uhradila dlužné pojistné za období od července roku 2000 do června roku 2001 jednorázově částkou 7 981 Kč.

Ministr vnitra připomíná, že z díkce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., především ze slova „plní“, je nezbytné dovodit, že žadatelé o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a tedy v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Pochybení ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění nemůže být u obou žadatelů onačeno za málo závažné, neboť k němu docházelo opakovaně, a zejména u žadatelky téměř po celou dobu povoleného trvalého pobytu, kdy byla samoplátcem pojistného. Žadatelka měla nedoplatky pojistného i v průběhu projednávání žádosti (ke dni 8. 1. 2015 činil nedoplatek pojistného na veřejné zdravotní pojištění částku 14 788 Kč). Plnění povinností v oblasti veřejného zdravotního pojištění je posuzováno za dobu od udělení povoleného trvalého pobytu, a to v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č.j.: 5 As 51/2007. Z uvedeného vyplývá, že žadatelé měli povinnost dostát svým závazkům v této oblasti po celou dobu povoleného trvalého pobytu. Je nezbytné připomenout, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Do systému veřejného zdravotního pojištění jsou zařazeny i osoby s trvalým pobytem na území České republiky.

Ministr vnitra shodně s Ministerstvem vnitra tak v případě žadatelů žádné důvody zvláštního zřetele hodné neshledal, pro které by jim splnění uvedené podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb. mohlo být prominuto. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti.

Ministr vnitra považuje za nutné zdůraznit, že státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho občany existovat.

Na základě uvedeného ministr vnitra dospěl k závěru, že oběma žadatelům by měl být poskytnut delší časový prostor, aby prokázali, že si již plně osvojili všechny povinnosti, které na ně právní řád České republiky klade, a že jsou schopni tyto povinnosti plnit řádně a včas. Pokud se tak nestane, lze důvodně pochybovat o jejich vůli ke skutečné integraci do české společnosti; dokud tato integrace není dokončená, lze podle ministra vnitra za naprosto adekvátní uspořádání osobních

a státoobčanských poměrů žadatelů považovat statut trvalého pobytu se zachováním původního státního občanství.

V.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr vnitra přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra je toho názoru, že při rozhodování o žádosti nebyly překročeny meze správního uvážení a nebylo rozhodováno na základě libovůle. Ministerstvo vnitra dle jeho názoru dbalo, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu zjištěných řádným způsobem a zároveň dbalo, aby nevznikl neodůvodněný rozdíl při rozhodování obdobných případů a jeho rozhodnutí tak bylo předvídatelné.

Ministr vnitra dále uvádí, že Ministerstvo vnitra dostatečně zdůvodnilo, proč nebylo žádosti vyhověno, jaké úvahy ho k tomuto závěru vedly, respektive, proč splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. nebylo prominuto a na základě toho, nemohlo být vyhověno ani dětem žadatelů.

Ministr vnitra konstatuje, že posoudil veškerý dostupný spisový materiál a všechny podklady pro rozhodnutí jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Protože ke změně rozhodných skutečností nedošlo, rozhodl na návrh rozkladové komise, jak je shora ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno, rozklad zamítnout. Důvodem zůstává u dospělých žadatelů nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb., jejíž splnění nebylo žadatelům prominuto a zachování obecně uznávané zásady jednotného státního občanství rodičů a dětí, byť by nezletilý syn Daniel a nezletilá dcera Viktorija, u níž by náprava nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. byla možná, splnili z formálního pohledu příslušné podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu odvolat.

ministr vnitra

